

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

liten summa kan underhålla löstlig stat, och köpa sig hus och fastigheter?

Den 17 uti innewanande December månad blifwer auction uti Herr Mores hus wid westra hamnen på allehanda husgeråd, af silfwer, ten, mesfing, koppar, järn och tråd; item på speglar, glas, porcelaine, målningar och fångkläder. Wid samma tillfälle kommer Herr Capitaine Ekebergs hus och trågård uti Masthugget at försäljas.

På sjerde årgången af Götheborgska Magasinet pränumereras med 3 Daler til en början. Det kommer an på mer eller mindre benäget förslag, om sjerde och sista flygelen skal blifwa lika rymlig, med mellansflyglarne. Som jag wäntar med första lägenhet Journal du Commerce, som kostar öfwer 100 Dal. årgången: så torde jag få lägenhet, at göra Magasinet interessantare för mångden af mine läsare.

Utgifwes til salu, hos Maria Florin på Konungsgatan, et parti nyligen ankomne tunne-band, ifrån Amsterdan.

En piga har nyligen på gatan borttapat en utbruten fruntimmers mössa af kipert. Eho som samma mössa uptaget, och lemnar underrättelse därom; där Magasinet utgifwes, kan wänta sig hederlig wedergålning.

Rättelser.

I förra Magasinet, eller N:o 49, s. 773, r. 9, står tvåanne, läs trenne; s. 779 r. 14, står 1761, läs 1762; s. 782, r. 7, står hundrade, läs tusende.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 19 December 1761.

Säre: Affen.

Huru sorgfällig wår höga Öfwerhet waret, at införa och upmuntra en finyllig och ull-rik särefäswel i landet, wet hwar och en. Denna nyttiga inrättningen har äfwen så wäl som alla andra, funnet motstånd och beswär; och jag twiflar, at de äro ännu alla öfwerwundne. Wår nyligen ankomne Provincial-Schäfer tyckes wara en allwar sam man; han drifwer på förbättringen af äfswelen, och gör all flit at utrota de grofsyllige baggarne, hwilke alt härtills hindrat en god särefäswel, wagtad all upmuntring af prämiär.

Men det är ännu långt ifrån, at ändamålet kan wara wunnet; ja, jag höder en och annan knota öfwer den nye äfswelen: de wilja söka på Riksdagen, at få den gamla grofswa arten fredad, dels emedan den fina är både dyrare och finfigare at underhålla, och dels emedan almogen wil ha grå ull til sina kläder, hwilken de kunna få af sären,

Ee

utan

utan at kosta på färgelön. Men dessa invändningar äro mindre betydande, då man ser andre af almogen, som sådt en god afwel, fatta mer lust at underhålla den, wälsigna Öfwerheten, och beklaga sin dårskap, som så länge födt en hop grofsylliga Swenska får, af hwilka de knapt haft en mark ull om året, då de nu hafwa 5 eller 6 gånger mer, och utom des finare ull.

Hela sjukan hos almogen kommer, så mycket jag kunnat märka, där af, at de ej äro antingen, nog förmögne, eller nog tiltagsne, at skaffa sig en god afwel: kan man på sätt och wis skaffa den i deras händer, så ifra de så håstige i år emot grofsylliga baggar, som de i fjol förswarade dem; och detta är lust at höra.

Men för at bewisa den satsen, måste jag skrifa med en historia, kan hända lögelig nog. Hade någon sedt på mig 1753 om hösten, då jag inqwarterade några få lam, dem jag sått i tjonde, tillika med en wacker ung bagge, i min stall hos hästarna, där jag med egna händer tilwerkfat åt dem en häck, och smålog i glädje, då de började äta däri; eller om någon hade sedt mig, då samme bagge med sin sot grep tag i min west, och slängde honom ned igenom; så hade han swuret, at ingen åtskildnad waret imellan mig och en, som fogat ihop öl och barmhertighet i et bondegille wid det ena tillfället, och en som waret i en brännerwins-bataille wid det andra. Men man skal ha en dårskap, så länge man är i dårhuset.

Det gick nog trögt i början, at så någon förbättrad afwel härstädes. Ty i alla dessa åren hafwa de grofwe baggarne ej kunnat afwäjas; ehuru de taget af i samma mån, som grannarne skaffat sig en god afwel. Jag hade til hjelp i början ganska få af soknemännen; men de förökades. Jag började så tjonde-lam af förbättrad art, och bytte dem ut mot grofsyllige til slag: och sålunda börjades förbättringen. Nu är det kommet så wida, at jag sällan får något tjonde-lam, som ej är förbättrat, och jag byter wärre, än en främare på en marknad, dock utan mellangift.

Esterdömet wisar, at på detta sättet kan den fattigaste komma fram, och hela ortens afwel blifwa lätteligen förbättrad. Jämte detta lofliga strageteme har jag brukat et annat, och lemnat ut får til lotta. Har en bonde haft en god bagge, så har han sådt af mig några stycken tackor, med wilkor af hälften ullen och halfwa afwelen; och detta har mer bätat mig. Har en god bagge felat, så har en dylig blifwet honom lemnad med tackorna; och jag har märkt, at en och annan antaget på detta sättet får af mig, och satt egna til andra bönder på samma wilkor.

Genom detta medlet är fåra-afsen förbättrad på några ställen i mit granlag, och bönderne hafwa blifwet ägare af gode afwels-baggar, med både sin och min stora fördel. Jag har jämwäl sådt en hop baggar; men det jag i förledet år började, och i år fortsatte, tyckes mer utsprida det goda sårslaget. Jag hade lemnat min bonde Pehr Dlofs-

son i Järnwerka en ungbagge, på det jag måtte låcka honom til fära-Förfel af den goda arten, hwilken han trodde ej skulle gå an på den höga och magra marken; men då jag i förledet är war i Twååker, där jag hos et par bönder hade får til lotta, begärte en annan bonde i byen, at få et par tackor och en bagge med samma wilkor, hwilket jämwäl lemnades honom, och hwarigenom han nu har afwels-bagge. En annan man, Torsten Larsson, begärte en bagge til lotta. Tilbudet war nog sålsamt; icke desmindre lofwade jag göra honom den tjensten, och har jämwäl han därigenom wunnet förbättrad afwel. Detta tänkte jag söga på at oftare göra; men sedan Provincial-Schäferen för rättat sin visitation, och påstådt, at almogen skulle skaffa sig gode baggar, eller pligta efter förordningen för de grofyllige, om de kommo ut ibland andras får, som hade gode baggar; så blef jag i anfallen at tjena flere. Jag hade några stycken, och beslöt at lemna dem ut. Zöns Sunneson i stora Björkfång, Anders Dlofsen i Twååker, Böckegården, och Björn Larsson i samma by, fingo hwar sin. Sälunda har jag hela colonier af baggar, sedan desutan någre af mine soknemän och närmarste grannar blifwet hulpne. Jag kan ännu tjena 1 eller 2, om det åstundas, och gör det med nöge.

Spädde jag icke rätt, när jag kallade alt detta skryt? Jag bör offentligent tacka det almänna, som behagat tåla en hop af mina små-saker, och jämwäl dem, som tåks iver wälbehag däröfwer; det är öfwer all min förmodan. Men at mit skryt

ej må lufta efter ordspråket, så skal jag redeligen säga, at jag finner min räkning uti sådan frifkostighet. Det är sant, at den som föder en sådan bagge, har största nyttan: ty utom en förbättrad afwel, har han wintersodret betalt med tre sjerdedelar af ullen, och jag får allenast en sjerdedel, som kan bestiga sig til halfannan, högst 2 marker; men jag winner doch ansefningen: ty som bonden wil hafwa afwel efter min ungbagge, så låter han honom pläcka wid höststapben det bästa, där finnes, och muntrar honom tillika i sinom tid med et göpen hafre, så at han om följande höst är stor och prämi-gill. Om någon wil följa mit exempel, har han ingen skada där af, och kan utom des hugna sig af en mindre syndig gerning. Är det en Prest, som på detta sättet får tjena sine soknemän; så har han utom des med tiden bättnad af finylliga tjonde-latt.

Jag har samerligen i de 8 åren, jag waret här, ej slagtat et enda lam eller får, som jag räknat wärdigt at lefwa. Huru jag har buret mig åt, har jag bytt och prånglat; och det har waret min ro, at granska dessa behageliga creaturen på det nogaste. Kan någon säga, at jag ej welat därmed gagna min näste; så säger han et ord, hwilket mit innersta med tryghet förlägger.

Med hela denna tilståningen är jag ändå i förlågenhet. Skal min afwel bibehållas, så får jag råtnu recruterat från annat ställe. Det torde doch gifwa sig; och förmodeligen wet jag, hwar jag skal hemta mig än en supersin Spanior. Det är imed-

tertid långt ifrån, at wi äre i våtta fulla bruket af fåra-afwelen, fast dessa kreaturen hålla så wäl til godo med wåre magre fullar, och kunde göra of genom fallande en ej mycket samre tjenst, än med fin ull

Min gamle redelige wän, A. W. på Gårda, hade sådt hem en hop Ejderstetka får, som nästan satte grå hår i hans hufwud: sedan han med största swårighet hade bärgat dem genom wintren, lät han dem om wåren beta i en liten lyeå wid gårdens; men jag glömmet aldrig, hwad förbättring jag såg därpå. Det sedan wårande gräset fick en annan färg, war förträffeligen frodigt, och lofwade at föda mer än dubbelt så många får.

Den som kan dela sina ågor i många små lyeå, som hwar för sig äro inestängda, kan kan hafwa nytta af får til en förbättring af både ång och åker, som tyckes kunna gå ganska långt. Men huru litet ha wi hunnet! jag tycker, at hos of är rätt intet widgjort, och en almån ofunnighet med en lika almån wannagt i wågen.

Jag medger och tror jämnwäl, at fåre-afwelen är det fördelagtigaste i landt-hushållningen; men icke den endaste. Boskaps-afsen wil och förbättras; eljest så wi sälja of til Ryssland för talg, och til Angeland för skor; at jag ej skal tala om brist på kött, en så nödig sak för Swenske magar; hwar igenom wi bli nödsakade, at koka mjölke-kål eller åke-kål i Olofsmesso kruk. Jag glömde mjölken, ostens och smöret, landt-hushållningens förträffeligaste underfödd; doch de 2 sednare komma til of från

Unge

Angeland, och det som orimeligare är, åfwen ifrån Holland, och mjölkbristen får ersättas med dricka, hurudan den blir sedan.

Denna afwelen fodrar ej mycken möda. Jag wet, at åtskillige förskrifwet sig Ångelske tjurar, hwilket jag bör beröma. Men det är ingen nöd, at så stor och god afwel, allena wi få goda betesmarker; men under det aftagande, i hwilket betesmarkerna befinna sig, måste afsen åsiaga, åtminstone så, at kor och getter bli lika stora.

Jag torde en annan gång utbe mig tillstånd, at språka om få-afsen; men än håstar då? Jag tänker ej så just på rustnings- eller store wagnshåstar äro mit föremål; och jag twiflar ej, at de kunna bekommas, samt at stoen kunna ålstra wida öfwer sig, om försungarne få wäl mjölk, emedan de dia, och blifwa födde wäl förste wintren, m. m. Herr Baron Brauner har aldeles rätt, när han wil, at hwar bonde har stuteri til husbehof. Men manne det har grund, at försungar ej triswas af mjöldruck, som wåre bönder wilja inbilla mig. Jag hade lust at försöka, och den förste försunge, här wankar, skal blifwa ämne til försöket. Imidlertid wore det önskeligt, at någon kunde gifwa riktig underrättelse om et bonde-stuteri, med så konstgrip, doch at man kunde lita på, at det blefwe werkstält.

A. 3 . . .

Bitterlekar. *

Kom, kärlek, säg mig hwad du är!
 Doch nej; jag wet du är besvär;
 En frukt, som gifwer öma tänder.
 Men säg likwäl, hwad wäg du går,
 Ut du så mycket wälde får;
 När af dit gift du är så känder.

Du swarar: Jag et Guda-barn
 Har råkat falla uti skarn;
 Jag föll och aldrig kan försvarat;
 Men Den mit första ursprung war,
 Har än en liten gnista qwar
 Utaf min forna glans bewarat.

Jag smyger in på tusend sätt,
 Får snare i hjertat enwäldes-rätt;
 En gnista sätter alt i låga.
 Det förre lugnet går i qwas,
 Och hjertat blir et uprört haf
 Utaf en blandad ro och plåga.

Men när et dygdigt hjerta får
 Af mina sting små öma får,
 Och man mig warsamt wet at söta;
 En kånbar ro, et ömt begär,
 En redlig tro, et lätt besvär,
 Swaran i själen kärligt möta.

Wäl

* Då Majoren och Riddaren, Herr Baron Nutger Bennet, och Fröken Eleonora Charlotta Mackler, parades på Ströms Herregård, utgäfwos dessa och flera rön af Götteborgska Bitterheten.

Wäl an! har kärlek denna halt;
 Jag hjertat ger, och annat alt;
 Om jag får dessa nögen smaka.
 Om hjertat wore utaf is,
 Hwarför har Gud et Paradis
 Beredt uti en dygdig maka?

En Heders-Man bland deras tropp,
 Som willigt ofra lifwet op,
 När almän fara är på färde,
 Har nu uti en ljuflig strib
 Mot hjertat köpt en nögsam srib,
 Och sålt mot samma dyra wärde.

Här segra öma tänkesätt,
 Här tappa dessa lika lätt;
 Här får et stort och modigt Hjerta,
 Som anser död för ingen ting,
 Af sköna ögon dödlig sting,
 Och jämnwäl bot för denna smärta.

Om täcker kropp och dygdig själ
 I en person förenas wäl;
 Så gack, at Brudens dygder skåda,
 Och jämnwäl ögat sågnad ge;
 Et Måsterstycke får du se,
 Ihopafatt af dessa båda.

Jag önskar Er, I Tacke Swä,
 Ut mera godt af Himlen få,
 In jag med orden kan uttrycka!
 Er lefnad ware lång och glad,
 Och afund sinne altid hwad
 Han tadla kan uti Er lycka!

Eee 5

B. O.
Hwad

Swad Rytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 16 December.

London	- -	74 $\frac{1}{2}$	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	68 $\frac{1}{2}$	dubbel uso	M:f R:mt.
Hamburg	- -	73 $\frac{3}{4}$	- -	M:f R:mt.

Ankomne äro Skepparne Coert Lubberts Nicoland ifrån Amsterdam med barlast, och William Stead ifrån Lieth med säcker och stenkol.

Utgångne äro Skepparne Nappe Hayeslier til Frankrike med sill och cabillau, Michel Smitt til Hamburg med järn, stål och sill, och Martin Friedrich Rasten til Stralsund med sill.

Helsingör. Den 30 November gingo härigenom Lorents Wahlberg, Olof Norberg och Olof Armar ifrån Marstrand och Göteborg, til Norköping, Stockholm och Gefle, med sill. Den 5 December. Christian Wendtland ifrån London til Köpenhamn och Wolgast med stycke-gods, Johan Hansson Torre ifrån Malmö til Warberg med råg, Jens Lindberg ifrån Stockholm til London, och Jochim Hestman ifrån dito til Amsterdam, både med järn, Lars Bengtson Liedberg, och Jochim

chim Kuhlman ifrån dito til Görheberg och Corck med tjära. Den 6. Swen Hiur. Wexels ifrån Stockholm til Ungland med tjära.

Ifrån Arendal i Norge berättas under den 21 Novemb. at Capit. Nils Fornlund, ankom ifrån Amsterdam, och bestimerad til Stockholm, har den 20 förledne strandat en half mil ifrån Arendal: man hoppas, at han bärगत pepp och ladning. Han låter dock lossa och följhala därstades.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 10 til den 17 dennes födde 3 Gosse- och 2 Flickobarn: Wigde Enroullerings Constablen, Anders Dofsson och Pigan Christina Larsdotter, Sjömannen Anders Ekberg och Pigan Catharina Nilsdotter: Döde gamla tjenstehjonet Malin Åberg af ålderdom, 1 Gosse- och 1 Flickobarn af slag.

I Nyfå Församlingen födde 2 barn; Wigde Herr Gustaf Tham och Mamsell Christina Maria Grill, Magistern och Skeps-Prädikanten, Herr David Ahlberg och Jungfru Ulrika Ekedom, deslikes Johan Herman och Maria Magdalena Frantzén: Dödt 1 Flicko-barn.

I Kronhus-Församlingen födt 1 Barn: Wigde Batekarlen, Pehr Dofsson Sefwendahl och Pigan Stina Nilsdotter.

Korta Lärda Nyheter.

Stockholm. Här utkom ej länge sedan en ganska betydande skrifskeift, eller påminnelser emot Herr

Herr Adjuncten Christjernins utdrag af föreläsningar, rörande Wexel-coursen.

Dessa påminnelser äro wida öfwer mit beröm; så mycket mer som jag wärdar bättre underrättelse, at tala med Opponenten wid Academierna. Jag sade om Adjuncten Christjernin, at han Friswet, som et Bergsråd; hwilket bör förstås om wissa til mynt-ändringar hörande ämnen, m. m. Med större Skäl kan sägas, at Författaren til påminnelserna Friswet, som et Commerce-råd; och det som ej mindre är, som en oförlifneligen uplyst, och stortänkande Patriot. Jag wil allenast anföra til prof några lärosatser, utan at bifoga deras bewis, som intagas af hellska Fristen.

Swenska Regerings-formen lofwar hwar och en säkerhet om sin egendom, hwilken kan wara fast eller lös. Den samme förbjuder och ändring i den lösa, utom Ständers åtgärd. Jefe des mindre syndas häremot genom Wexelens uphögda pris. Sverige förlorar, både in- och utom Riket, genom Wexel-coursen; hwilket Herr Christjernin nekaf, förmodeligen oförlifligt, ehuru hans interesse kunnat förledda honom. Sveriges krona använder ju, til Utrikes betjeningen, i stället för 3 tunnor guld, årligen 9, förlorar således 6: Hon förlorar och på tullen 12 tunnor, så wida hon, wid en remittering af 450000 Riksdaler, behöfwer 27 i ställe för 15; at förtiga flera dylika förluster. Sverige förlorar och inom Riket, i anseende til penninge-löntagares nöd, arstagares saknad, borgenärers oförwäntade misräkning, och hela Nationens osäkerhet.

Här

Här påminnes och, huru en konstig minskning af interessen har äfventyrliga följder. Riket kan därigenom stiga til et fördublat wärde i Dalertal, utan at inre wärdet ökes.

Desutan märkes, såsom något nytt, at hellska friheten undergräfwes genom dessa penninge-minor; så wida hon beror på jämnwigt af magt imellan medborgare; hwilken kan rubbas ej mindre genom öfwerwigt af penninge-styrka, som ej wärer jämt öfweralt, än genom uppenbar magt och myndighet, kan och hända wäldsamhet.

Hwad wil man tala om den orimeligheten, at kronan och mängden af undersätare betala årligen liksom en contribution af 100 tunnor guld at någre Wexel-ryttare? Mögeligheten wisas och, at med en wis oloflig behändighet skaffa sig stora egendomar, utan at werkeligen äga en halföre, och således på medborgares kostnad.

Sluteligen gifwer Herr Författaren wid handen rätta medlet til coursens hånmande; som är at införskaffa och quarhålla silfwermyntet. Såsom hinder häremot nämmas lån på stora brut och erporter. Korteligen, insigt och årlighet lyser i hwar rad af dessa påminnelser. Hwad nu mit ömdöme om Herr Adjuncten Christjernin angår, så må jag doch ej låmpa på mig, hwad Rousseau sagt i en Ode:

J'ai peu loué: j'aurois mieux fait encor,
De louer moins.

Infall.

En fatt höll på,

At ungar få;

En bonde häpen såg därpå;

Han

Han hörde kattan städfse jamma.
 Men när des lät förblifwer en och samma,
 Så stiger Torfel fram,
 Och säger: Så mig fram,
 Är icke kattan full med jam. B. . .

Kundgörelser.

De som wisja insätta något capital i Götheborgs-
 ka Hjelp- och Begravnings-cassan, räckas den 4
 nästkommande Januarii insinna sig på Stads-kål-
 laren, bemedlade med 10 Dal. S:mt. Efter den
 tiden granskas både ålder och penningar nogare.

Hos Herrar Hans och Jacob Buss finnas åt-
 tillliga sorter papper, uti större och mindre partier.
 Likaledes et parti socker, risgryn och Virginiska
 blad hos Herr N. Barthengren.

På Jonssjö Säteri, beläget uti Halland och Wed-
 dige Pastorat, stå 3 par gödde orar, färdige til
 Jul, 3 par til Kyndelmessa, och 3 til Påsk, at mot
 betalning afhämtas.

Hos Bokbindaren Lorentz Ahlgren äro följande
 böcker til salu insatte. Denkwürdigkeiten Fried-
 richs des Grossen Königs in Preussen, 3ter Theil,
 8vo, 3 Dal. S:mt. Leben und Thaten des Grafen
 Dauns, 4to, 2 Dal. 16 öre, Leben und Thaten
 Prinz Ferdinand, 8, 2 Dal. Merkwürdigkeiten
 August Wilhelms, Prinzen von Preussen, 8, 1 Dal.
 8 öre, Abschilderung eines Grossen Heldens 8,
 1 Dal. 16 öre, Gespräche im Reiche der Todten,
 zwischen Aveiro und Damiens, bekantet Königs-
 mörder in Portugall und Frankreich, 4, 2 Dal.
 Geschichte Herrn Jonathan Wild des Grossen, 8,
 2 Dal.

2 Dal. Caractere denkwürdiger Nationen, 8,
 2 Dal. 16 öre, Merkwürdiges Gespräch eines ge-
 flüchteten Pater aus Rom, 8, 2 Dal. 16 öre, Eu-
 ropäischer Stats-Warsager, 8, 2 Dal. Schilde-
 rungen, 8, 1 Dal. 24 öre, Etwas für alle Leser, 8,
 1 Dal. 16 öre, Seltame Begebenheiten eines be-
 rühmten Ebentheurers, 8, 1 Dal. 16 öre.

På samma ställe finnas ock allehanda wakra
 Swenska böcker, efter trykta förteckningar, som för
 intet meddelas.

Concerterna uphöra före Jul, och tils widare.

Läsare, jag kan för den infallande högti-
 den swärligen lemna dig 52 numrer i år. Du
 har ock fädt undertiden 53. Registret skal
 dock, äfwen som i förledet år, utgifwas efter
 Helgen. Så skal jag ock upwakta dig med
 en liten Julklapp.

Unna mig imedlertid, och mine hielpare,
 bland andre min wärde Swärfar, et benåget
 omdöme. Jag menar, at, om orden ej altid
 waret så krusade, äro dock hufwudsakeligen
 wigtiga ämnen i denne årgången uplyste, om
 icke afhandlade. Den som därmed ej nöges,
 han sjunge nu sjelf, och låte oss höra des toner.
 Bästa sättet at tadla andre, är at göra bä-
 tre, sade för någon tid en stor Författare.

Men det är ingen fördrnad ärolystnad,
 som förmår mig at indraga mit arbete fram-
 deles; utan, samningen at säga, en allaredan
 för

förswagad helsa. Jag öpnade min skriflåda yr och munter; men tillsluter hånne kanske torr och asfvarsam. Är ingen nog upprigtig, at säga mig?

Solve fenescitem mature sanus equum, ne Peccet ad extremum

För dessa och flera ordsaker, nödgas jag inskränka fjerde årgången af Magasinet inom et halft ark; och således blir sifte flygelen afpassad efter Frontispicen. Det anstår mig ej, at dyrka min wåra efter coursen: jag nögger mig för år 1762 med samma pris, som år 1759, det år med 3 Dal. S:mt, ehuru en Riksdaler i mit Magasin lupet up från 48 $\frac{3}{4}$ ända til 75 R:sk, och jag fölgagtelligen borde, efter regula de tri, begära 14 Dal. R:mt. Om däremot mine gymnare tackas med flera exemplars inlösen främia affättningen; så räknar jag det för en anständig, fast oförmodelig, upmuntran.

De som på landet, och i andra Städer, åstrunda del af mit weckoblad, anmåle sig på Post-contoiren, och i Stockholm äfwen hos Directeuren, Herr Lars Salvius.

Rättelser

Uti Kyrkoherdens, Herr Magister Arfwidsons Präbikan, s. 13, l. 23, står obegripelig: läs begripelig. s. 22, l. 17 och 18, står twifwelsutan inbilning: läs twifwelsmål och inbilning.

Register

De förnämste Tinnen uti Tredje Årgången af Götteborgs Magasinet.

Ånnärkningar, Historiska, öfwer Jule-högriden, Nyårs- och Tretonde-dagen.	Sidan 3
öfwer Fru Riksrådinnan Bjelkes Sorgefalk.	71, 97, 113
wid Bisköpsel.	129
öfwer det som hindrar Diasien.	161
små, wid den gamla Swenska Historien.	241, 378, 429
öfwer Wexel-coursen.	549
Arta.	605

Berättelse om Innwäsnaden i Mark.	456
om wissa stora Kornbodar i Rom.	33
om några Fynd i Säfwe Pastorat.	105
om en besatt Dräng.	402
Beskrifning, huru lin och hampa tilredes.	295
öfwer Honan.	641
öfwer Götteborg.	449
Bref om Planteringar af lösskog.	258
om Bok-uplagor.	235
emot Hedströmska Eideräkningen.	465